

Sygn. akt V CSK 290/19

## POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku J. S.  
przy uczestnictwie M. S. (poprzednio S.)  
o podział majątku wspólnego,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 lutego 2020 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki  
od postanowienia Sądu Okręgowego w C.  
z dnia 15 stycznia 2019 r., sygn. akt VI Ca (...),

- 1) odrzuca skargę kasacyjną**
- 2) oddala wniosek J.S. o zasądzenie od skarżącej na jego rzecz kosztów postępowania kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2018 r. Sąd Rejonowy w C. oddalił wniosek uczestniczki postępowania M. S. (obecnie S. ) o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym należącym do niej i wnioskodawcy J. S. (pkt 1), dokonał podziału majątku wspólnego byłych małżonków, przyznając uczestnicze na własność składniki o łącznej wartości 253.800 zł, zaś wnioskodawcy o wartości 10.135,37 zł (pkt 2), zasądził od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kwotę 121.832,31 zł tytułem dopłaty, którą rozłożył na raty (pkt 3), zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kwotę 4022,64 zł tytułem zwrotu nakładów (pkt 4) oraz umorzył postępowanie w pozostałej części (pkt 5). Po rozpoznaniu apelacji uczestniczki, Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 15 stycznia 2019 r.

zmienił punkt 3 postanowienia Sądu Rejonowego w zakresie terminów spłat poszczególnych rat, na które rozłożono kwotę dopłaty w wysokości 121.832,31 zł zasądzoną od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy oraz oddalił apelację uczestniczki w pozostałej części. W skardze kasacyjnej od tego postanowienia, uczestniczka, określając wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 105.575 zł, przytoczyła obie podstawy kasacyjne oraz wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519<sup>1</sup> § 2 k.p.c. w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami skarga kasacyjna od postanowień sądu drugiej instancji orzekających, co do istoty sprawy jest dopuszczalna, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi co najmniej 150.000 zł.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że w tak zwanych sprawach działowych (dział spadku, podział majątku wspólnego małżonków, zniesienie współwłasności), w razie zaskarżenia orzeczenia co do istoty sprawy, wartość przedmiotu zaskarżenia nie jest determinowana wartością dzielonej masy majątkowej, lecz wartością konkretnego interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego, którego dotyczy środek odwoławczy. Z reguły nie może przekraczać wartości udziału przysługującego skarżącemu uczestnikowi, chyba że podważa on zasadę podziału, objęcie lub nieobjęcie orzeczeniem poszczególnych rzeczy lub praw albo rozliczenie nakładów, gdyż wówczas wartość przedmiotu zaskarżenia może być wyższa niż wartość jego udziału (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2003 r., III CZ 153/02, OSNC 2004, Nr 4, poz. 60, z dnia 20 lutego 2015 r., V CSK 239/14, nie publ., z dnia 13 marca 2015 r., III CZ 13/15, nie publ., z dnia 18 marca 2015 r., III CSK 419/14, nie publ., z dnia 19 czerwca 2015 r., IV CZ 16/15, nie publ., z dnia 6 listopada 2015 r., II CZ 76/15, nie publ., i z dnia 13 stycznia 2017 r., III CZ 61/16, nie publ.). W rozpoznawanej sprawie uczestniczka zarówno w apelacji, jak i w skardze kasacyjnej określiła wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 105.575 zł, stąd na podstawie art. 519<sup>1</sup> § 2 w zw. z art. 398<sup>6</sup> § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. Wniosek wnioskodawcy o zasądzenie

kosztów postępowania kasacyjnego podlegał oddaleniu, albowiem nie wniósł on o odrzucenie skargi kasacyjnej ze względu na jej niedopuszczalność; koszty odpowiedzi na skargę kasacyjną, w której nie zawarto argumentów wskazujących na niedopuszczalność skargi kasacyjnej, nie stanowią - w razie odrzucenia skargi przez Sąd Najwyższy - kosztów celowej obrony w rozumieniu art. 98 § 1 w związku z art. 398<sup>21</sup> i art. 391 § 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2014 r., III CSK 280/14, nie publ.).